

Sint Maarten

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Het is heel erg koud. Het vriest zelfs. De wind blaast hard over de heuvels. De blaadjes vliegen door de lucht. Een groepje soldaten rijdt op hun paarden over een weggetje op weg naar de stad. Het wordt al bijna donker. Eén van de soldaten heet Maarten. Zijn vader is heel rijk. Hij heeft altijd alles gekregen wat hij wilde. Altijd heeft hij lekker gegeten en hij had de mooiste kleren aan. Nu is Maarten soldaat.

De soldaten moeten opschieten want het is al donker en de stadspoort gaat zo dicht. In de stad kunnen ze slapen en eten. Plotseling stopt Maarten. Zijn paard staat stil vlak voor de poort. Martinus ziet een arme man zitten. De man heeft bijna geen kleren aan. “Wat zal die man het koud hebben,” denkt Maarten. Hij wil de man graag helpen, maar hij heeft géén eten of geld bij zich. Maarten stapt van zijn paard, loopt naar de man en zegt: “Ik wil u graag helpen, maar ik heb geen eten of geld bij mij.” Maarten wil zijn mantel wel geven maar die is niet van hem. De mantel hoort bij zijn soldatenkleren. Die zijn niet van hem. Maar hij wil de arme man hier niet zo in de kou laten zitten.

Maarten krijgt een idee. Hij pakt zijn zwaard en snijdt zijn mantel dwars doormidden. De andere soldaten kijken verbaasd toe. Wat doet Maarten allemaal voor deze arme man. Martinus geeft de helft van zijn mantel aan de arme man. Waarom doet hij dat. Dat doet niemand.

De man is zo blij. “Dank u wel! Dank u wel!” zegt de man. Maarten stapt op zijn paard en rijdt door de poort de stad binnen. Snel gaan ze op zoek naar een plek om te eten en te slapen.

De volgende morgen wordt Maarten wakker. Hij denkt terug aan de arme man. Ineens wil hij geen soldaat meer zijn. Hij wil niet meer vechten. Hij wil de mensen nooit meer bang maken. Hij wil alleen nog maar andere mensen helpen en geven van wat hij heeft. Dat doet hij. De mensen vertellen elkaar over Maarten. Ze gaan ook doen net als hij. En zo wordt Maarten Sint Maarten.